

CONCEPTUL FORMATIV PRO BOLOGNA LA FJSC

*Constantin MARIN,
doctor habilitat în științe politice,
profesor universitar,
decan al Facultății Jurnalism și
Științe ale Comunicării
(2005 – 2010)*

Itinerarul de patru decenii al Facultății de Jurnalism și Științe ale Comunicării a fost precedat de cel puțin două evenimente relevante fără de care apariția acesteia ar fi inimaginabilă. E vorba de selectarea primei grupe de studenți-filologi pentru specializarea în domeniul mass-mediei (1966) și de crearea Secției de Jurnalistică în cadrul Facultății de Filologie a USM (1969).

Fondată în 1980, Facultatea de Jurnalistică de-a lungul anilor a fost marcată de mai multe evoluții succesive, diversificându-și coordonatele formative. E vorba, întâi de toate, de fuzionarea în 1994 a facultăților de jurnalistică și a cele de biblioteconomie și asistență informațională. Drept consecință, Facultatea de Jurnalistică în noua configurație și-a dublat domeniile formative: de la unul (jurnalism) la două (jurnalism și biblioteconomie). În anul 1995, odată cu reprofilarea facultății în Facultatea de Jurnalism și Științe ale Comunicării în rezultatul implementării proiectului european TEMPUS a fost inaugurată a treia filieră formativă – comunicarea instituțională.

În debutul anului 2005 am fost ales în funcția de decan al Facultății de Jurnalism și Științe ale Comunicării. La scurt timp, în luna mai, Republica Moldova a aderat la Procesul de la Bologna, axat pe crearea *Spațiului European al Învățământului Superior (European Higher Education Area)*. Esențialmente acesta urma să faciliteze convergența diverselor sisteme de învățământ superior spre unele transparente, comparabile și compatibile bazate pe trei cicluri: licență, masterat, doctorat. Drept consecință, misiunea primordială ce a revenit atunci managementului facultății a constat în conceptualizarea studiilor universitare în domeniile formative de profil pe ciclurile învățământului superior pe patru filiere formative: jurnalism, comunicare, activitate editorială, biblioteconomie și asistență informațională. Elaborarea noii paradigme formative Pro Bologna, a noului program de studii, a noilor conținuturi educaționale a fost, cu adevărat, o creație colectivă, pe care, și azi, la 15 ani distanță, o calific, drept una temeinică, pertinentă și sustenabilă.

La baza noii paradigme au fost așezate câteva repere fundamentale. În primul rând, ne-am îngrijit de departajarea distinctă a finalităților de studii pentru ciclurile I și

II, astfel încât din start să eșalonăm materia de studiu și să evităm dublările risipitoare de timp academic. Drept urmare, programul de studiu de la ciclul întâi a fost focalizat asupra instruirii studenților în perspectiva ocupării funcțiilor executive în redacțiile mass-media (pe post de reporter care practică jurnalismul de informare), în serviciile de comunicare publică (personal de creație în birourile de presă, agențiile de relații publice și cele de publicitate), în structurile editoriale (redactori de carte) și entitățile de biblioteconomie și asistență informațională (bibliotecari...). Ciclul al doilea, de master, a fost conceput ca o treaptă calitativ nouă, superioară, în formarea universitară a studenților. Aceștia li s-au propus programe de master în materie de management, altfel spus studenților li s-a oferit oportunitatea de a se instrui pentru funcțiile de conducere (manageri de presă, comunicare, edituri și instituții infodocumentare). Totodată o serie de programe au ținut în dezvoltarea potențialului creativ al studenților (în domeniul jurnalismului analitic/comentativ, în marketingul relațiilor publice și publicității, în aplicarea tehnologiilor informaționale din instituțiile editoriale și infodocumentare.

Conținuturile formative, în special, cele de la ciclul I, au fost structurate pe câteva paliere. În primul rând, am oferit studenților pregătirea fundamentală în științele comunicării, abandonând astfel modelul filologic sovietic. Formarea lor astfel a cuprins un trunchi comun de discipline ce au sudat cele patru specialități și au justificat acordarea în final a licențiatului în științele comunicării. În al doilea rând, s-au consolidat cantitativ disciplinele de specialitate, racordate la finalitățile educaționale la fiecare ciclu universitar. Acestea au fost secundate de cele de pregătire lingvistică și de cultură generală, inclusiv în domeniul literaturii. Studenții în premieră au căpătat posibilitatea să-și determine propriul traseu academic, optând pentru cursuri teoretice și practice pe patru filiere (politica, economie, social, cultură). Astfel, de exemplu, cursurile din domeniul științelor politice au fost completate cu discipline, gen: Jurnalism politic, Comunicare politică, Literatura politică, Surse și documente politice.

...Procesul educațional este un fenomen dinamic: ceva se menține, ceva devine trecător. El urmează a fi racordat neconținut la noile oportunități. Contează, totuși, să nu uităm: modernizările trebuie să fie motivate de piața muncii, de noile ei provocări. Acestea urmează să avantajeze studentul în năzuința lui de a fi un redutabil profesionist.